

21 Νοεμβρίου 2020

Μεγάλο κεφάλαιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας ο Πατριάρχης Ειρηνάιος

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Πνευματικός ηγέτης με στρατηγικές αποφάσεις

Γράφει η Μαρία Γιαχνάκη

Ένα μεγάλο κεφάλαιο της Ορθόδοξης Εκκλησίας ήταν ο Μακαριστός πλέον, Πατριάρχης Σερβίας κυρός Ειρηναίος όχι μόνο για το λαό που ποίμαινε αλλά και για τις θέσεις που πρέσβευε για θέματα στρατηγικής σημασίας των Βαλκανίων.

Ο μακαριστός ήταν ένα μεγάλο κεφάλαιο για την Σερβία, μια ήσυχη δύναμη, μια σεβαστή προσωπικότητα. Συνδεόταν με πολλούς Έλληνες Ιερείς και ήταν υπέρμαχος του Κοσόβου. Θεωρούσε ότι το Κόσοβο ήταν η καρδιά της Σερβίας και ότι έπρεπε να παραμείνει στη Σερβία, διότι όπως έλεγε πάντα ο ίδιος, εκεί ήταν το Πατριαρχείο και τα σπουδαιότερα μοναστήρια. Ήταν υπέρ της ειρηνικής συμφιλίωσης Σέρβων και Αλβανών. Κατά τη διάρκεια του εμφυλίου αλλά και της έκρυθμης κατάστασης που επικρατούσε στην περιοχή και με αφορμή τα γεγονότα της Κροατίας (επιχείρηση καταιγίδα-τερματισμός πολέμου- Αύγουστος του 1995) και μετά τη λήξη και του πολέμου του Κοσόβου, (1998-1999) προσπάθησε να κρατήσει ισορροπίες και να ενισχύσει πνευματικά το ποίμνιο. Ως Μητροπολίτης Νις αλλά και ως ο μετέπειτα Πατριάρχης Σερβίας έγραψε σελίδες, στην ιστορία του Πατριαρχείου.

Η στάση του για την αυτοκεφαλία της Εκκλησίας της Ουκρανίας

Την αντίθεση του στην χορήγηση αυτοκεφαλίας στην Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας από τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, είχε εκφράσει ο Πατριάρχης Σερβίας Ειρηναίος σε μια κρίσιμη στιγμή για τη Μητέρα Εκκλησία.

«Η απόφαση του Πατριάρχη Βαρθολομαίου να χορηγήσει αυτοκεφαλία στην

πρόσφατα δημιουργηθείσα Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας έρχεται ως παραβίαση της παλαιάς αρχής της συνδιαλλαγής και μπορεί να αποτελέσει σημαντικό σχίσμα στην Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία», είχε σχολιάσει ο Πατριάρχης Σερβίας δημιουργώντας αμέσως κλίμα για τις σχέσεις ανάμεσα στην Εκκλησία της Σερβίας και το Οικουμενικό Πατριαρχείο, προσεγγίζοντας έτσι περισσότερο το Πατριαρχείο της Ρωσίας. Παρόλα αυτά είχε στηρίξει σε άλλη περίπτωση τις αποφάσεις του Οικουμενικού Πατριάρχη να καλέσει πανορθόδοξη σύνοδο τον Ιούνιο του 2016 στην Κρήτη, όπου με την παρουσία του ενίσχυσε την προσπάθεια για μια Αγία και Μεγάλη Σύνοδο που όμως δημιούργησε το χάσμα ανάμεσα στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και το Πατριαρχείο της Ρωσίας το οποίο χάσμα παραμένει ως σήμερα.

Το Κόσοβο είναι η καρδιά της Σερβίας

Με την κάθε ευκαιρία απέρριπτε κατηγορηματικά κάθε ιδέα που θα οδηγούσε στην οριστική απόσχιση του Κοσόβου από την Σερβία. «Η διαίρεση του Κοσόβου και τα νέα σύνορα, που υποστηρίζουν κάποιοι, για τη Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία και για την πλειοψηφία του πληθυσμού δεν είναι αποδεκτή λύση. Η Σερβία χωρίς το Κόσοβο δεν θα είναι Σερβία», τόνιζε ο Πατριάρχης Ειρηναίος. Το πατριαρχείο και τα ιστορικότερα μοναστήρια της Σερβίας βρισκόταν στο Κόσοβο και βεβαίως δε μπορούσε να δεχθεί ότι θα περάσουν σε άλλα χέρια. «Όταν από κάποιον άνθρωπο αφαιρείς την καρδιά, αυτός πλέον δεν είναι άνθρωπος» τόνιζε.

Αλβανοί και Σέρβοι να ζήσουν ειρηνικά

Ήταν υπέρ της συνύπραξης Αλβανών και Σέρβων και στόχευε πάντα προς μια κατεύθυνση: «Οι εσωτερικές διαφωνίες δεν πρέπει να εμποδίσουν αυτή την ενότητα».

Τα κοινωνικά προβλήματα και η δυσαρέσκεια, που υπάρχουν σε ορισμένα στρώματα της κοινωνίας, σύμφωνα με τον μακαριστό πλέον Πατριάρχη, δεν έπρεπε, να διχάζουν το λαό ιδίως με το φόντο τη συγκρότηση για πολλοστή φορά ενός Αλβανικού στρατού που θα δημιουργούσε δυσκολίες στην καθημερινότητα των πολιτών. Τα μηνύματά του άλλωστε για την πολιτεία ήταν πάντα πολύ συγκεκριμένα θεωρώντας ότι η Πολιτεία και τα όργανά της οφείλουν να φροντίζουν τη δημιουργία της ατμόσφαιρας της δημοκρατίας, της ειρήνης και της συνεργασίας μέσα στην κοινωνία, τη διευθέτηση προβλημάτων όλων των κοινωνικών στρωμάτων και ιδίως εκείνων, οι οποίοι εξαιτίας του υψηλού τους μορφωτικού επιπέδου οφείλουν να αποτελούν παράδειγμα για όλους.

Η στιγμή που ο Πατριάρχης Σερβίας κοιτάχτηκε με τον Πάπα στα «μάτια»

Το 2016 η δήλωση και η αναγνώριση του πάπα Φραγκίσκου ότι ο Πατριάρχης Ειρηναίος είναι ένας σπουδαίος Πατριάρχης, γράφτηκε στην ιστορία του

Πατριαρχείου όταν δημιουργήθηκε μια μικτή καθολικο-ορθόδοξη επιτροπή, για να εξετάσει το ρόλο του Καρδινάλιου Alojze Stepinac στα εγκλήματα του Β' Παγκόσμιου πολέμου και στο ολοκαύτωμα Jasenovac. Τότε ο άνθρωπος που επέτρεψε τα εγκλήματα αυτά είχε προταθεί από την κροατική πλευρά για την αγιοκατάταξή του στην Ρωμαιοκαθολική εκκλησία.

Η παρέμβαση του Πατριάρχη Ειρηναίου τότε στον Πάπα ήταν καθοριστική για την ακύρωση της αγιοκατάταξης.

Δεν ήταν εναντίον των μέτρων για την πανδημία αλλά δεν ήθελε να παραμένουν οι Εκκλησίες κλειστές γι' αυτό και υποστήριζε τους αγώνες και του μακαριστού Μητροπολίτη Μαυροβουνίου κυρού Αμφιλοχίου ο οποίος είχε στοχοποιηθεί από την κυβερνητική πολιτική. Έλεγε μάλιστα για τον ίδιο, ότι ο Μαυροβουνίου ανέστησε πνευματικά το Μαυροβούνιο.

Σε κάθε ευκαιρία συμβούλευε να τηρεί ο κόσμος τα μέτρα αλλά ζητούσε και από τους κυβερνώντες να κρατήσουν τις Εκκλησίες ανοικτές για να παρηγορηθεί ο κόσμος.

Ο μακαριστός Πατριάρχης ήταν πατέρας πρώτα από όλα, ήταν φιλομόναχος και πρόσφερε σιωπηλά στον πλησίον του. Η ηγετική του φυσιογνωμία στα καθήκοντά του μπορεί να ήταν φανερή και να προπορευόταν αλλά η πατρική του αγάπη, η ευαισθησία του απέναντι στον πονεμένο και ταλαιπωρημένο του λαό ήταν αυτή που τον άφηνε νύχτες ατελείωτες άγρυπνο να προσεύχεται για την παρηγορία και την ενίσχυσή τους από Τον Θεό.

ΠΗΓΗ: newsbomb.gr